

2) De antwoorden die het Hof op de tweede en de vierde vraag heeft gegeven in de zaak die heeft geleid tot het arrest van 12 december 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04), gelden eveneens wanneer:

— de buitenlandse vennootschapsbelasting die is geheven over de winst waaruit de dividenden zijn uitgekeerd, niet of niet geheel is betaald door de niet-ingezeten vennootschap die deze dividenden aan de ingezeten vennootschap uitkeert, maar door een in een lidstaat gevestigde vennootschap die een rechtstreekse of indirecte dochteronderneming van eerstbedoelde vennootschap is;

— de vervroegde vennootschapsbelasting niet is betaald door de ingezeten vennootschap die de dividenden van een niet-ingezeten vennootschap ontvangt, maar door haar ingezeten moedermaatschappij in het kader van de regeling van belastingheffing naar het groepsinkomen.

3) Het recht van de Unie moet aldus worden uitgelegd dat een in een lidstaat gevestigde moedermaatschappij die in het kader van de regeling van belastingheffing naar het groepsinkomen als die in het hoofdgeding, in strijd met de regels van het Unierecht de vervroegde vennootschapsbelasting moest betalen over het gedeelte van de winst uit buitenlandse dividenden, een vordering kan instellen tot terugbetaling van deze ten onrechte geheven belasting voor zover deze belasting meer bedraagt dan het extra bedrag aan vennootschapsbelasting dat de betrokken lidstaat kon heffen ter compensatie van het lagere nominale belastingtarief dat geldt voor de winst waaruit de buitenlandse dividenden zijn uitgekeerd, ten opzichte van het nominale belastingtarief dat geldt voor de winst van de ingezeten moedermaatschappij.

4) Het recht van de Unie moet aldus worden uitgelegd dat een in een lidstaat gevestigde vennootschap die een participatie in een in een derde land gevestigde vennootschap bezit waarmee zij een zodanige invloed op de besluiten van deze vennootschap kan uitoefenen dat zij de activiteiten ervan kan bepalen, zich op artikel 63 VWEU kan beroepen om te betwisten dat een wettelijke regeling van deze lidstaat betreffende de fiscale behandeling van uit dat derde land afkomstige dividenden die niet uitsluitend van toepassing is op situaties waarin de moedermaatschappij een beslissende invloed op de uitkerende vennootschap uitoefent, verenigbaar is met deze bepaling.

5) Het antwoord dat het Hof heeft gegeven op de derde vraag in de zaak die heeft geleid tot het arrest *Test Claimants in the FII Group Litigation*, reeds aangehaald, geldt niet wanneer de in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen waaraan de vervroegde

vennootschapsbelasting niet is kunnen worden overgedragen, in de lidstaat van de moedermaatschappij niet worden belast.

(¹) PB C 103 van 02.04.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 8 november 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Duitsland) — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm

(Zaak C-40/11) (¹)

(Artikelen 20 VWEU en 21 VWEU — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 51 — Richtlijn 2003/109/EG — Onderdanen van derde landen — Verblijfsrecht in lidstaat — Richtlijn 2004/38/EG — Onderdanen van derde landen die familieleden zijn van burgers van Unie — Onderdaan van derde land die burger van Unie niet begeleidt naar gastland en zich daar evenmin bij hem voegt en die in lidstaat van herkomst van burger woont — Verblijfsrecht van onderdaan van derde land in lidstaat van herkomst van burger die in andere lidstaat verblijft — Burgerschap van Unie — Grondrechten)

(2013/C 9/14)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Yoshikazu Iida

Verwerende partij: Stadt Ulm

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Uitlegging, in het licht van de artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, van artikel 21, lid 1, VWEU, alsmede van de artikelen 2, punt 2, sub d, 3, lid 1, 7, lid 2, en 10, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (PB L 158, blz. 77) — Uitlegging van artikel 6, leden 1 en 3, VEU, alsook van de artikelen 24, lid 3, 45, lid 1, en 51, lid 1, eerste volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Minderjarig kind, onderdaan van een lidstaat, dat zijn met zijn moeder gemeenschappelijk hoofdverblijf heeft verplaatst naar een andere lidstaat — Verblijfsrecht, in de lidstaat van oorsprong van het kind, van de vader, die onderdaan van een derde land is en het ouderlijk gezag uitoefent — Werkingssfeer van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Begrip „ten uitvoer brengen van het Unierecht”

Dictum

Buiten de situaties die vallen onder richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, en wanneer er evenmin een ander aanknopingspunt met de Unierechtelijke bepalingen inzake het burgerschap bestaat, kan een onderdaan van een derde land geen aanspraak maken op een verblijfsrecht dat is afgeleid van een burger van de Unie.

(¹) PB C 145 van 14.5.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 november 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf — Duitsland) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG/Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Zaak C-56/11) (¹)

(Communautair kwekersrecht — Verordening (EG) nr. 2100/94 — Verwerking — Plicht van loonwerker tot informatie aan houder van communautair kwekersrecht — Vereisten inzake tijdstip en inhoud van informatieverzoek)

(2013/C 9/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG

Verwerende partij: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Düsseldorf — Uitlegging van artikel 14, lid 3, zesde streepje, van verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht (PB L 227, blz. 1), en van artikel 9, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 1768/95 van de Commissie van 24 juli 1995 houdende vaststelling, overeenkomstig artikel 14, lid 3, van verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad inzake het communautaire kwekersrecht, van uitvoeringsbepalingen betreffende de afwijking ten gunste van landbouwers (PB L 173, blz. 14) — Verplichting van de loonwerker de houder van het communautair kwekersrecht inlichtingen te verstrekken — Vereisten inzake tijdstip en inhoud van het informatieverzoek aan de grondslag van de informatieplicht

Dictum

1) Artikel 9, lid 3, van verordening (EG) nr. 1768/95 van de Commissie van 24 juli 1995 houdende vaststelling, overeenkom-

stig artikel 14, lid 3, van verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad inzake het communautaire kwekersrecht, van uitvoeringsbepalingen betreffende de afwijking ten gunste van landbouwers, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2605/98 van de Commissie van 3 december 1998, moet aldus worden uitgelegd dat de informatieplicht van een loonwerker betreffende beschermde rassen ontstaat als het informatieverzoek over een gegeven verkoopseizoen wordt gedaan vóór het verstrijken van dit verkoopseizoen. Een dergelijke verplichting kan evenwel gelden voor informatie die teruggaat tot de aan het lopende seizoen voorgaande drie verkoopseizoenen, voor zover de houder van een communautair kwekersrecht een eerste verzoek over dezelfde rassen aan dezelfde loonwerker heeft gedaan in de loop van het eerste van de voorgaande verkoopseizoenen waarop het informatieverzoek betrekking heeft.

2) Artikel 14, lid 3, zesde streepje, van verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht, gelezen in samenhang met artikel 9 van verordening nr. 1768/95, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2605/98, moet aldus worden uitgelegd dat bij het informatieverzoek van de houder van een communautair kwekersrecht aan een loonwerker geen bewijs tot staving van de daarin gegeven aanwijzingen dient te worden geleverd. Dat een landbouwer een contracteelt van een beschermd ras verricht, kan bovendien op zich alleen geen aanwijzing vormen dat een loonwerker het oogstproduct dat is verkregen door aanplanting van teeltmateriaal van dit ras, voor aanplanting heeft verwerkt of voornemens is te verwerken. Dat feit kan evenwel naargelang van de overige omstandigheden van de zaak de conclusie wettigen dat sprake is van een dergelijke aanwijzing, hetgeen de verwijzende rechter in het voor hem ahangige geding dient na te gaan.

(¹) PB C 145 van 14.5.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 november 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf — Duitsland) — Pfeifer & Langen KG/Hauptzollamt Aachen

(Zaak C-131/11) (¹)

(Landbouw — Verordening (EEG) nr. 1443/82 — Artikel 3, lid 4 — Toepassing van quotaregeling in sector suiker — Excedentaire hoeveelheid suiker die door nationale autoriteiten bij controle a posteriori bij producent is vastgesteld — Inaanmerkingneming van dit excedent bij vaststelling van definitieve productie van verkoopseizoen waarin verschil is geconstateerd)

(2013/C 9/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf